

[Albrechtsen]

for så vidt angår kondemnerede ejendomme. Problemet med for mange tomme kondemnerede ejendomme løses ikke gennem dette forslag; der skal jo også være mulighed for at bosætte sig i en kondemneret ejendom, som på urimelig vis står og forfalder, fordi f.eks. kommunen ikke kan tage sig sammen til at få gjort noget ved det. Jeg mener, at spørgsmålet om de kondemnerede ejendomme burde bygges ind i forslaget.

Der er også problemer, hvor f.eks. overborgmesteren i København mere eller mindre bevidst har spekuleret i, at et hus, der var frednings- og bevaringsværdigt, står tomt og forfalder, så det ikke er til at redde, således at man kan slippe af med det ved at få det revet ned. Jeg kan nævne et konkret eksempel: Vesterbrogade 128-132. Det var tre gode huse, men dem havde overborgmesteren altså set sig gal på og ville have væk. Fredningsstyrelsen standsede nedrivningen, fordi huse- ne var bevaringsværdige. Men de stod faktisk tomme og forfaldt så længe, at de til sidst efter Fredningsstyrelsens skøn ikke var til at redde, og nu er de forsvundet. De stod altså tomme i lange tider, fordi overborgmesteren havde denne plan og ønskede at få dem væk.

Den slags ting skal vi ikke have, og en sådan regel, hvor BZerne kunne have reddet den ejendom ved faktisk at besætte den og have sikret ejendommens bevarelse for samfundet - ikke alene for sig selv, men også for samfundet, det skal man jo være opmærksom på - kunne have været særdeles nyttig, også hvis den omfattede et sådant tilfælde.

Med disse ønsker om en forbedring af forslaget støtter vi det altså fuldt ud.

Om de andre forslag skal jeg blot sige, at vi er fuldstændig enige med SF i, at der i almindelighed skal være beboerflertal i samtlige bestyrelser i kollegier og andre ungdomsboliger. Vi så gerne, at det var nøjagtig ligesom i almennyttige andelsboligforeninger, at det i det hele taget kun var beboerne, der bestyrede deres egne ungdomsboliger og kollegier.

Det er lidt svært at forstå, hvorfor boligministeren skal godkende de vedtægter, som man skal have adgang til at eksperimentere noget mere med, men hvis der i SFs forslag ligger det princip, at beboermødet skal have en afgørende styrket indflydelse, så er vi enige i de formuleringer, der ligger her.

Hvad angår det sidste forslag, om lejere i kommunale udlejningsejendomme, er vi naturligvis også enige i, at det ville være fremragende, hvis de kunne få sikret samme rettigheder som beboere i almennyttigt byggeri. Vi mener faktisk, at de simpelt hen burde overgå til at være almennyttigt byggeri ligesom i øvrigt alt andet privat udlejningsbyggeri; det er jeg enig med hr. Svend Andersen i. Vi vil gerne starte på den måde, man gør her, og så blot gøre opmærksom på, at sikringen af disse rettigheder, som lejere i almennyttigt byggeri har i forhold til dem, der bor i de kommunale ejendomme, forudsætter tilvejebringelsen af det økonomiske grundlag for at kunne udøve disse rettigheder i overensstemmelse med f.eks. økonomicirkulæret, som gælder for almennyttige boligafdelinger, og det forudsætter i langt de fleste tilfælde, at kommunen eller det offentlige sikrer en sådan genopretning af disse ejendomme, som man har ansvaret for, at det er muligt at forvalte dem som beboere under udøvelsen af de rettigheder, som beboerne skal have på lignende måde som i det almennyttige byggeri.

Da der er tilfælde af meget voldsom kommunal forsømmelighed på dette område, vil dette SF-forslag altså indebære, at den genopretning, som skal finde sted i forbindelse med at skabe det økonomiske grundlag for disse rettigheder, kommer til at koste kommunerne eller staten ganske mange penge, og det er ret og rimeligt, fordi kommunerne har ansvaret for, at disse ejendomme er i den tilstand, hvori de er, ligesom alle andre udlejere har ansvaret for, at ejendomme ikke er ordentligt vedligeholdet. Så må vi bare være enige om at vedstå den forpligtigelse, og så må disse penge også fremskaffes og stilles til rådighed for genopretningen af disse ejendomme.

(Kort bemærkning).

Agnete Laustsen (KF):

Jeg ved ikke, hvilket belæg hr. Albrechtsen har for at tillade sig at sige, at de borgerlige partier tilsyneladende har opgivet at følge med i debatten. Jeg kan måske sige, at der er nogle af os, der ikke finder hr. Albrechtsens argumentation særlig væsentlig, men det er ikke det samme som at have opgivet at følge